

Прэм'ера рубрыкі

ДОБРЫЯ СПРАВЫ НЕ ЗАКАНЧВАЮЦА!

Дзякуючы прапанове Беларускага рэспубліканскага саюза моладзі і ўхваленні гэтай ініцыятывы кіраўніком дзяржавы мінулы год прайшоў у Беларусі як Год моладзі. Актывісты БРСМ актыўна ўключыліся ва ўвасабленне ў жыццё многіх мерапрыемстваў, скіраваных на падтрымку маладых талентаў, патрыятычнае выхаванне падрастаючага пакалення, аказанне дапамогі тым, хто мае ў ёй патрэбу.

Уся гэтая дзейнасць арганізацыі і яе актывістаў знаходзіла адлюстраванне на старонках найстарэйшага ў краіне штодзённага беларускамоўнага выдання — газеты «Звязда» і ў прыватнасці яе маладзёжнага дадатку «Чырвоная змена». Акцыі БРСМ да 70-годдзя Перамогі, валанцёрства, студэнцкае жыццё і вучоба, дзейнасць студатрадаў, магчымасці працаўладкавання, будні маладых спецыялістаў, якія атрымалі сваё першае працоўнае месца, — вось далёка не поўны пералік тэм, якія рэгулярна і ўсебакова асвятляліся на старонках нашага выдання. Што і гаварыць, давялося папрацаваць, бо прайшоўшы Год моладзі

сапраўды быў багатым на самыя розныя падзеі і мерапрыемствы.

Аднак тое, што ён скончыўся, зусім не азначае, быццам моладзь зараз сядзе і «складзе рукі»! Упэўнены, зададзены Годам моладзі настрой на добрыя справы дасць свой плён і сёлета, і мы таксама пачнем пра мноства новых пачынанняў актывіўных юнакоў і дзяўчат. Таму «Чырвоная змена» сумесна з Беларускам рэспубліканскім саюзам моладзі вырашыла распачаць праект пад назвай «Скарбонка добрых спраў». Яго мэта — паказаць гэтыя самыя канкрэтныя справы і заахвоціць моладзь ва ўсіх рэгіёнах краіны да ўдзелу ў падобных мерапрыемствах. Добраўпарадкаванне тэрыторыі, валанцёрства, дапамога ветэранам, правядзенне рознага кшталту спаборніцтваў, акцый — гэта можа быць што заўгодна. Аб'ядноўваць іх будзе адно — жаданне зрабіць добрую справу, дапамагчы, падтрымаць іншых. І пра гэтыя справы моладзі мы плануем пісаць цягам года. Далучайцеся!

Куратары праекта
Надзея НІКАЛАЕВА
і Сяргей РАСОЛЬКА.

Без межаў

ПАКАЗАЦЬ СЯБЕ І ЗНАЙСЦІ СЯБРОЎ

Рэспубліканская дабрачынная акцыя «Калядная ёлка — нашы дзеці» сёлета праводзілася ўжо 22-гі раз. Штогод у Мінск з'язджаюцца хлопцы і дзяўчаты з пацярпелых ад аварыі на Чарнобыльскай АЭС рэгіёнаў трох краін: Беларусі, Расіі і Украіны. Гэтым разам сустрэча, зладжаная Дэпартаментам па ліквідацыі наступстваў катастрофы на Чарнобыльскай АЭС, Беларускам рэспубліканскім саюзам моладзі і Беларускам фондам міру, аб'яднала 1 650 дзяцей і падлеткаў, сярод якіх было нямала выхаванцаў школ-інтэрнатаў і дзіцячых дамоў.

Фота Яўгена ПЯСЕЦКАГА

Адным з галоўных мерапрыемстваў «Каляднай ёлкі» стала наведванне дзецьмі мінскага Свята-Духава кафедральнага сабора і ўдзел у святочнай літургіі разам з Мітрапалітам Мінскім і Заслаўскім, Патрыяршым Экзархам усяе Беларусі Паўлам. Прыкладна паўтысячы хлопцаў і дзяўчат падарылі яму свае творчыя нумары. Уладыка ў адказ блаславіў удзельнікаў акцыі, павіншаваў іх са святам Нараджэння Хрыстова і ўручыў святочныя салодкія гасцінцы.

— У Беларусь на Каляды мы прыежджаем ужо не першы раз, — расказалі вакалісткі ўкраінскага ансамбля скрыпачоў «Віяліначкі» з Чарнігавскай вобласці Вольга РУБЕЙ і Адэліна ЛАПЧУК. — Сёлета прывезлі адразу некалькі кампазіцый: вядомую народную песню «Шчэдрык», якую выконваюць на Каляды, і папуры «Вяночак украінскіх песень». У Беларусі нам вельмі цікава: святочная

атмасфера, такія гасцінныя людзі. Вельмі падабаецца ваша мова, яна падобная да нашай, але адначасова адметная. Летась падчас такой жа паездкі займелі тут шмат сяброў, падтрымліваем сувязь і цяпер праз сацыяльныя сеткі.

— Галоўная задача нашай акцыі — даць дзецям магчымасць рэалізаваць свой творчы патэнцыял, — адзначыла **сакратар Цэнтральнага камітэта БРСМ Вікторыя МЯНАНАВА**. — Мерапрыемства стала добрай традыцыяй, ды і самім удзельнікам яно вельмі падабаецца — гэта выдатная магчымасць завесці новыя знаёмствы, пабываць у цікавых мясцінах. Многія загадзя рыхтуюцца да паездкі ўжо ведаюць, з кім са старых сяброў змогуць зноў сустрэцца. Таму можна сказаць, што акцыя цягнецца круглы год.

Яраслаў ЛЫСКАВЕЦ,
lyskavets@zviazda.by

Некалі заўважыў у сяброўкі наклеплены на «вочку» вэб-камеры ноўтбука кавалак сінняй ізаляцыйнай стужкі (ну, ведаеце, яе электрыкі і слесары выкарыстоўваюць?). На пытанне, у чым функцыянал «прыстасавання», пачуў дзіўнае: «Ты што? А раптам без гэтага нехта такім чынам будзе за мной сачыць?» Вядома, тут справа ў параноі ці самаўлюбёнасці: я, напрыклад, нават не спадзяюся, што мая асоба гэтак зацікавіць каго-небудзь, каб узломваць мой камп'ютар. Тым больш што апошнім часам у справе абароны асабістай прасторы і прыватнасці шмат што змянілася, і ламаць часам нічога не трэба...

Я адносна прыезна стаўлюся да розных там «твітарай» з «інстаграмамі». Многія карыстаюцца гэтымі сацыяльнымі сеткамі як пляцоўкамі для ўласнай творчасці — тэкставай ці фатаграфічнай. Але Periscope... Сэрвіс нават па мерках інтэрнэта яшчэ зусім малады — запуск адбыўся летась у сакавіку. Ужо праз чатыры месяцы колькасць акаўнтаў перавысіла 10 мільёнаў. Сутнасць праграмы ў тым, што любы карыстальнік можа трансліраваць у прамы эфір відэа з камеры свайго смартфона. Аднак, глядзель яго могуць усе, калі аўтар не выставіў абмежаванні.

У тэорыі — задума нядрэнная. Шырокія магчымасці для блогераў, прафесійных журналістаў і самых розных устаноў — без тэлевізійнага пасрэдніцтва арганізоўваць трансляцыі падзей. Ці не пра гэта марылі многія яшчэ гадоў 50 таму? Уласнае ТБ! Але на практыцы ўсё, вядома, адбываецца інакш — інтэрнэт мае ўласцівасць самую добрую задуму пераўтвараць у нешта зусім нечаканае.

Заходжу ў Periscope. Сэрца б'ецца часцей — зараз дакрануся да нечага патаемнага і эксклюзіўнага. Ну, ці проста ўлезу ў чужое жыццё... Выбіраю першую трансляцыю з Мінска. З таго боку экрана на мяне глядзіць даволі сімпатычная дзяўчына. Хацелася б працягнуць апісанне, але распавядаць больш няма пра што — гэта ўвесь змест трансляцыі. Не, вядома, час ад часу прыгажуня ўсміхаецца ці нават нешта гаворыць («Ну, раскажыце, як вашы справы?»). Але адзіная карысць, якую можна атрымаць ад прагляду, — разуменне таго, што прыгожыя дзяўчаты яшчэ не пераваліся.

А тым часам

ВІРТУАЛЬНЫЯ СПАТКАННІ І... НІЯКАЙ РАМАНТЫКІ

Студэнты бізнес-школы Імперскага каледжа Лондана ўявілі, як у 2040-м будуць праходзіць спатканні і наколькі зменіцца працэс пошуку спадарожніка жыцця.

Развіццё навукі і тэхналогій мяняе кожны аспект нашага існавання. Рамантычныя адносіны — не выключэнне. А калі прагнозы студэнтаў Імперскага каледжа спраўдзяцца, то рамантычнага ў іх практычна нічога не застанецца. Па іх разліках, важную ролю ў гэтым адыграюць віртуальныя рэальнасці, партатыўныя дэвайсы, біятэхналогіі і машыннае навучанне.

У дакладзе гаворыцца, што праз 25 гадоў хуткасць перадачы дадзеных вырасць настолькі, што ў віртуальнай рэальнасці можна будзе ўзнаўляць пахі, смакі або перадаваць тактыльныя адчужванні, таму падчас віртуальнай сустрэчы можна будзе адчуць пах духоў

або дотык суб'ядседніка. Тэхналогіі дазваляць арганізоўваць такія сустрэчы, нават калі яе ўдзельнікі знаходзяцца ў розных кутках планеты.

Спрашчэнню пошуку другой палавінкі паслужаць і шматлікія гаджэты, якія вывучаюць паводзіны чалавека. Каб апісаць сябе, не абавязкова будзе карыстацца словамі — хопіць звестак аб мадэлі паводзін, складзенай партатыўным дэвайсам. Звычайкі, рэакцыі, любімыя месцы, хобі — усё гэта будзе сабрана разам, а прылады, накіраваныя на «разумных» кантактных лінзаў, дапамогуць вызначыць у натоўпе падыходзячага чалавека. Такім чынам, выпад перастане адыгрываць у знаёмствах першасную ролю: спадарожнікі будуць падбірацца на падставе старанна сабранай аб'ектыўнай інфармацыі.

Нарэшце, брытанскія студэнты лічаць, што сваю ролю адыграюць і больш дасканалыя тэхналогіі машыннага навучання. Паколькі хуткасць апрацоўкі дадзеных істотна

выбіраю іншы «стрым» — зноў прадстаўніца прыгожай паловы чалавецтва. Распавядае гледачам, што збіраецца на тусоўку, чакае таксі. Жаліцца на сум і просіць скласці ёй кампанію для размовы. У чат сыплюцца пытанні са стандартнага набору інтэрнэт-казановы: «як жыццё?» і «што робіш?». Астатняе, хутчэй за ўсё, не для друку. Вырашаю праявіць фантазію і пытаюся, што гераіня думае пра нямецкую некласічную філасофію. Твар дзяўчыны выражае адразу ўсе эмоцыі, якія змяняюцца па стандартнай схеме «адмаўленне — гнеў — торг — дэпрэсія». Адказ «нічога не думаю» ўражае змястоўнасцю. Але трохі пазней усё-такі чуя недарэчнае: «Ну, мне гэтэ падабаецца».

Інтэрнэт мае ўласцівасць самую добрую задуму пераўтвараць у нешта зусім нечаканае.

Хлопцы, якія расхвальваюць свае машыны і рассякаюць па начным горадзе з тэлефонам у руцэ, падлеткі, якія размалёўваюць твары маркерам, дзяўчаты, якім проста няма чаго рабіць, — чаго толькі я не ўбачыў у Periscope...

Асобная размова — пра гледачоў. Не падмайце, нічога не маю супраць паўднёвых народаў, але нават сціплае веданне англійскай мовы дазваляе зразумець, што прапануюць дзяўчатам самыя розныя «ахмеды» ды «ібрагімы». У асобнай катэгорыі — сябры, якім, відаць, прасцей убачыць блізкіх на экране смартфона, чым у рэальным жыцці.

За ўвесь час, што я карыстаўся Periscope, толькі дзве трансляцыі аказаліся сапраўды карыснымі. Першая — відэа прэс-службы футбольнага «Дынама» (Мінск) на якім гульцы каманды дэманстравалі свае баскетбольныя здольнасці ў перапынку матча мінскіх жа «Цмокаў» (па тэлебачанні ў гэты час ішла рэклама). Другая — імпрэвізаванае кулінарае шоу: дзяўчаты паказвалі, як марынаваць мяса, і мой страўнік не дазволіў адключыцца на першай жа хвіліне.

Да чаго я вяду? Сацыяльныя сеткі змяняюць свядомасць, і цяпер, каб распавесці ўсё пра чалавека, дастаткова проста адкрыць яго старонкі ў інтэрнце.

І яшчэ. Не пераводзьце марна тую самую ізаляцыйную стужку. Нават калі з'явіцца хакер, якога зацікавіць ваша асабістае жыццё, хутчэй за ўсё, ён проста зазірне на Periscope...

Яраслаў ЛЫСКАВЕЦ,
lyskavets@zviazda.by

ўзрасце, людзі на спатканнях змогуць атрымліваць падказкі ў рэжыме рэальнага часу. Напрыклад, пра тое, ці добра была ўспрынятая партнёрам тэма гутаркі... Гэта дапаможа ў пошуках не толькі асобным людзям, але і парам, якія змогуць такім чынам вызначыць праблемныя зоны ў стасунках. Яны нават будуць атрымліваць рэкамендацыі наконт аптымальнага часу, калі варта ўступіць у шлюб або завесці дзіця.

«Гэты даклад быў складзены светлымі розумамі і пацвердзіў тэндэнцыю, якая ўжо добра прасочваецца ў індустрыі знаёмстваў — людзі хочуць знаходзіць сабе ідэальную пару самым простым і эфектыўным спосабам», — заявіў менеджар сайта eHarmony (па яго замове быў складзены даклад), дадаўшы, што да 2040 года 70% пар будуць сыходзіцца дзякуючы інтэрнэту.

Падрыхтавала
Надзея НІКАЛАЕВА,
nikalaeva@zviazda.by